HORNOČERMENSKÝ ZPRAVODAJ

foto: J. Klimoš

září - 8/2012

Pranostika:

Zářijová slota - hrstka deště, fůra bláta.

Na Václava svatého bývá vína nového.

Z obsahu vybíráme:

- Mladí hasiči v Edertalu
- Zájezd ČČK
- Ústav v Brandýse n. O
- Nový školní rok

„Čistička“

9. srpna zavítalo do naší obce kočovné divadlo. A opravdu, kolem poledne stál žebříňák s plachtou na parkovišti u Krčmy a odpoledne se přesunul k sokolovně. Přemýšlela jsem jak, kůň tu žádný nebyl ...

Večer pak sehráli herci z Poličky povedenou taškařici - Čistička -, politickou satiru, dobře ušitou na současné poměry u nás.

Nebylo nás diváků mnoho, ale pobavili jsme se královsky a možná si i povzdechli: Ještě, že si Češi dovedou udělat „srandu“ i z vážných věcí.

Druhý den jsem se konečně dopátrala, jak je to s tím vozem. Herci zaplnili rekvizitami a hudebními nástroji, včetně basy, dvě auta a poslali je se šoféry napřed. Pak se opřeli do vozu a odkráčeli do Výprachtic. Netušili ovšem, jaké kopce musí cestou zdolat.

Nejen za to jim patří obdiv. ***EP***

hcz8-12.indd 1 12.9.2012 9:06:41

Zprávy z obce

Vážení čtenáři a spoluobčané,

V minulých dnech jsem byl na návštěvě v Českých Heřmanicích, v obci, která byla vyhlášena letošní vesnicí roku Pardubického kraje. Pan starosta, můj dlouholetý kamarád Pavel Eliáš, měl vskutku co ukazovat. Udělali tam hodně práci a titul si zaslouží. Samozřejmě jsem přemýšlel, jestli již nastala doba, aby se i Horní Čermná přihlásila. Po několika minutách jsem usoudil, že ještě naše obec nevzkvétá. Ne, že bychom neměli co ukazovat a čím se chlubit, ale pořád je podle mého názoru mnoho zbytečného nepořádku. V minulém článku jsem žádal o příspěvky čtenářů, ozval se mi zatím jediný čtenář /jeho příspěvek zveřejňujeme k zamyšlení na jiném místě/. Odpověděl jsem mu a musím kriticky začít se vzhledem a nepořádkem na obecních budovách a cestách, tam máme velké rezervy. Co ale s nevzhledným nepořádkem před soukromými objekty, nebo na pozemcích u silnic či v korytech potoka. I na to zákon o obcích pamatuje a umožňuje radě obce dokonce uložit pokutu za nedovolenou skládku. Tam možná skončíme, když připomínky ústní a později písemné nebudou respektovány. Když někteří majitelé nebudou reagovat, nejprve zveřejníme ty špatné příklady a vedle ty, kteří mají pěknou zahrádku a uklizeno. Je to takové nastavené zrcadlo těm, kterým nevadí, že mu u domu kvetou kopřivy, nebo tam má hromadu nepořádku, vraky aut.

Ono to souvisí s určením majetku pozemků, tam je první nedostatek. A proto tolik usilujeme o zahájení pozemkových úprav, abychom přesně věděli, čí je který pozemek a kdo se o něj má starat. U domů to víme.

Rada o prázdninách měla větší časové mezery v jednání, ale nezahálela. Měli jsme velmi důležité rozhodnutí k jednání. Především jsme odsouhlasili smlouvu, kterou obec získá dotaci na rekonstrukci topení a zateplení sokolovny. Projekt se nám trochu prodlužoval a stavební povolení taky. /Čekali jsme na podmínky nového zákona o veřejných zakázkách./ Ale minulý týden byl stanoven harmonogram přípravy a výstavby.

Pro občany a uživatele sokolovny to znamená nepříjemnou věc. Sokolovna nebude od října v provozu. Tedy začne se s demontáží topení a celou zimu budeme bez možností využívat sál a přilehlé prostory. Cvičenci najdou azyl v tělocvičně školy. Důchodcům nabídneme prostor ke scházení v zasedací místnosti na obci /Blatině/. Plesy budeme muset přesunout. To bude problém, ale snad najdeme společně řešení. Je k dispozici kulturák v Nepomukách a nebo v okolních obcích. Nedá se prostě nic dělat, nějak to budeme muset vydržet. Loutkáři budou moci zkoušet do zámrzu. Zastupitele jsem požádal o spolupráci ve všech spolcích, abychom potřebné prostory našli.

Celkový rozpočet na tuto akci je více jak 3,5 mil Kč. Polovičku musíme uhradit z vlastního rozpočtu. Proto velmi zvažujeme pokračování s výstavbou bytů v čp. 89. Projekt je připraven, ale finance by nám chyběly na sokolovnu a na provoz obce /hlavně na opravu cest/. Proto rada navrhuje zastupitelstvu odložit výstavbu bytů a nabídnout tento projekt třeba pro sociální služby některé „ neziskovce", nebo Pardubickému kraji. Více bude na jednání zastupitelstva dne 17.9.

V září jako obvykle začne výuka v naší Základní a Mateřské škole. Letos bude nový školní rok začínat nová ředitelka školy Mgr. Drahuše Tkačíková. Nebude to mít jednoduché. Situace ve školství je ve svízelné situaci. Počet dětí klesá a finančních prostředků není nikdy dost. Rada obce jako zřizovatel bude pokračovat v dobré spolupráci a finanční prostředky na provoz budou navrženy v rozpočtu na příští rok ve stejné výši. Také se chystá příští rok zateplení budovy a výměna oken. Uvidíme jak budeme úspěšní v žádosti o dotaci na příslušném státním fondu.
Ostatně podrobně podala zprávu o situaci ve škole a školství paní Rejentová, dlouhodobá ředitelka školy. Té bych chtěl na stránkách Zpravodaje popřát mnoho dobrých dní a let v zaslouženém důchodu a poděkovat za její dlouholetou učitelskou dráhu na naší škole.

Chtěl bych vás pozvat na pravidelné návštěvy na naše webové stránky. Zde bychom chtěli podrobně představit nové projekty. Budeme také uveřejňovat zápisy z kontrolních dní a výsledky výběrového řízení, abychom vás spoluobčany co nejvíce aktuálně informovali.

Přeji hezké podzimní dny a především školákům dobrý start ve škole.

Petr Šilar, starosta

Z dopisu čtenáře

Dobrý den,
reaguji na výzvu starosty obce p. Petra Šilara z posledního čísla Hornočermenského zpravodaje. Ačkoliv nejsem občanem obce, jsem vlastníkem nemovitosti a částečně v Horní Čermné žiji . Mám zde kořeny a tudíž mně záleží na tom, jak naše vesnice vypadá a zajímám se o život v ní.

Měl bych několik námětů pro zvážení a k diskusi:

Při průjezdu centrální částí obce v oblasti kolem pomníku se lvem si nelze nevšimnout několika zchátralých opuštěných domů, které si jako dítě pamatuji ještě jako udržované domy s květinami. Dnes zrovna nepřispívají k dobrému vzhledu obce. Jeden je myslím obecní, další jsou v soukromém vlastnictví. Možná, že už k tomu došlo, ale možná by stálo za pokus s vlastníky promluvit a situaci nějak řešit.

Poslední roky z obce mizí staré stromy, zejména lípy, solitery, které výrazně dotváří krajinu. Zřídka však lze vidět, že by někde byly vysázeny stromy nové. Při průjezdu českou krajinou se stále častěji objevují vysázené nové aleje podél např. polních cest, nebo skupiny stromů v centru obcí apod. Dalo by se s tím něco dělat? Třeba i při vydání povolení pokácení stromu nařídit žadateli vysázení náhradních nových stromů apod?

Stav obecní cesty, která vede od „Jarkovské vily" kolem bývalého domu s pečovatelskou službou (Makařův statek) a ústící na „starou cestu" je po pracích spojených s kanalizací v hrozném stavu a tento stav se stále zhoršuje. Po posledních přívalových deštích v červenci je její poslední úsek před ústím na starou cestu téměř neprůjezdný. Jde o jediný přístup k našemu domu č. 166 a k ostatním domům v této oblasti. Navíc při provádění výkopu kanalizace na obecní cestě se většina aut a strojů, aby se nemusela složitě otáčet, používala spojku z této obecní cesty k našemu domu, která je již soukromá, ale byla tímto značně taky narušena. Až se bude opravovat uvedená obecní cesta, a věřím, že snad to bude co nejdříve, žádám, aby do oprav byla zahrnuta i tato krátká spojka.

Obecní cesta spojující Stežník s Nepomukami skýtá jeden z nejkrásnějších pohledů nejen na obce Horní a Dolní Čermnou, ale i panoramatické výhledy na Lanškroun, Suchý vrch a atd. Před časem se cesta začala upravovat jako cyklistická stezka, což však brzy ustalo. Myslím, že by nebylo tak nákladné cestu jednoduše

hcz8-12.indd 2 12.9.2012 9:06:41

upravit a prořezat nálet kolem ní a tím umožnit průchod krásnou okolní krajinou.

Starý ovocný sad na kopci viditelném při pohledu od kostela. Krásné místo, lokalita bohatá na výskyt mnoha druhů ptáků a v neposlední řadě zbytky starých krásných ovocných stromů, odrůd, které v našem drsnějším klimatu prosperovaly. Nepodařilo se mně zjistit, kdo je vlastníkem. Četl jsem o různých projektech obnovy starých sadů s regionálními odrůdami v některých obcích.

Zdravím a přeji vám všem krásný zbytek léta.

Daniel Dušek

Pane Dušku, děkuji vám za náměty. Ty, které se týkají obce, vám podrobně vysvětlím v dopise. Ty, které se týkají soukromých objektů, budeme řešit výzvou majitelům. Je to dlouhodobý proces. To není výmluva, to je bohužel i situace v nedostatku financí na všechny projekty. Předám váš dopis členům zastupitelstva, ale hlavně ho zveřejníme ve Zpravodaji. Je dobré, že se někdo mimo obec zajímá o vzhled obce. Děkuji a zdravím

Petr Šilar

Informace Obecního úřadu o termínu a místě konání voleb do zastupitelstva Pardubického kraje

Sdělujeme občanům, že volby do Zastupitelstva Pardubického kraje se budou konat **ve dnech 12. a 13. října 2012.**
V obci je jeden volební okrsek
– upozorňujeme na změnu jeho sídla:
volební místnost se bude nacházet v zasedací místnosti v I. poschodí budovy Obecního úřadu v Horní Čermné

Za Obecní úřad Horní Čermná
Hana Vágnerová

Zájezd
13.10. do Dětenic
pivovar, hospoda, hrad
Kdo by měl zájem
může se hlásit u J. Markové
na tel.: 603 867 978
pořádá ČČK

Informace z nemocniční lékárny

Dnem 1. 9. 2012 dochází k rozšíření otevírací doby nemocniční lékárny. Nová pracovní doba je v pracovní dny od 7,00 – 17,00 hodin, v neděli a ve svátky zůstává otevírací doba stejná jako doposud, tedy v čase 8,00 – 12,00 hodin (telefon 465 521 007), v sobotu dopoledne je možné využít běžné otevírací doby mnoha lékáren v okrese.

Rádi bychom také využili této možnosti a poděkovali našim zákazníkům. Veškeré výnosy z tržeb nemocniční lékárny jsou použity pro zkvalitnění zdravotní péče v Orlickoústecké nemocnici, a.s. Podporována je tak nepřetržitá 24 hodinová péče o naše pacienty.

Pro zákazníky nemocniční lékárny jsou nově vyhrazena parkovací místa v areálu nemocnice. Klienti ambulance Orlickoústecké nemocnice, a.s., kteří si vyzvednou léky v nemocniční lékárně, získají při předložení parkovacího lístku dalších 30 minut parkování zdarma. Stálí zákazníci u nás také mohou nakupovat výhodněji s bonusovou kartou.

PharmDr. Hana Hejlová,
vedoucí Nemocniční lékárny
Orlickoústecká nemocnice, a.s.

Nový majitel společnosti BDM, spol. s r.o.

Jmenuji se Bedřich Marek a jsem jedním z nových jednatelů firmy BDM, spol. s r.o. Horní Čermná. V měsíci březnu došlo k prodeji podílů společnosti BDM, spol. s r.o. Horní Černá a stoprocentním vlastníkem se stala společnost VIKA Kameničná a.s.. Vika Kameničná a.s. je klasickým zemědělským podnikem s rostlinnou i živočišnou výrobou hospodařící na více než tisíci hektarech zemědělské půdy. Rostlinná výroba je zaměřena především na výrobou pícnin, obilnin pro vlastní potřebu, řepky olejné, ostropestřece, ale také brambor. K tomu jsme vybaveni odpovídající technikou, kterou jste již mohli potkat při sklizni senáže. V živočišné výrobě je hlavním produktem mléko od 350 ks dojnic. V dceřiné firmě specializované na chov prasat je chováno 800 prasnic s uzavřeným obratem stáda. V současnosti se spouští provoz bioplynové stanice, kde bude zpracovávána kejda prasat.

Společnost BDM, spol. s r.o. Horní Čermná tedy nezkrachovala, ale má pouze nového majitele s jednoznačným zájmem pokračovat v zemědělské prvovýrobě. Naším cílem je vybudovat moderní zemědělskou farmu na zdravém ekonomickém základě. Nadále chceme hospodařit na všech pozemcích, které společnost dosud obhospodařovala se snahou zachování současného rozsahu jak rostlinné tak živočišné výroby. Postupně firmu restrukturalizovat a zefektivnit všechny provozy. Využít nových trendů v zemědělské výrobě a v neposlední řadě i využít společnou sílu našeho majitele pro lepší realizační ceny všech komodit. Toto by se mělo projevit i ve snížených nákupních cenách od našich dodavatelů. Věřím, že společným úsilím dosáhneme rychle našich cílů, i když nemůžeme zaručit, že nebude třeba provést nepopulární kroky. Těším se na spolupráci se všemi občany a se všemi obchodními partnery.

Na závěr bych rád připomněl, že máme k obci Horní Čermná blízko, neboť sem sahají kořeny našeho rodu Marků. Z Horní Čermné pocházel můj děda i babička.

Jednatel BDM, spol. s r.o. Horní Čermná ***Bedřich Marek***

hcz8-12.indd 3 12.9.2012 9:06:41

Výměnný pobyt Edertal 4. - 11.8. 2012

Sobota 4. 8. 2012

Odjezd na týdenní pobyt byl plánován z pátku na sobotu večer, po půlnoci. Nakládání cestovních tašek do kufru autobusu proběhlo celkem rychle, proto jsme mohli i brzy vyrazit. Cesta byla dlouhá, ale na místo jsme dorazili bez větších problémů, kde nás naši němečtí přátelé vřele přivítali. Připravili nám občerstvení, kterým jsme se posilnili. Poté se ubytovali a vybalili tašky. Kvůli špatnému počasí jsme se zabavili kreslením a vypalováním na dřevěná prkýnka. Když se zlepšilo počasí, vyrazili jsme na krátkou procházku po okolí. Cestou jsme si prohlédli památník z II. světové války a místo chovu vlaštovek. Navečeřeli jsme se a následoval volný program.

Neděle 5. 8. 2012

Budíček druhého dne u našich německých přátel zazvonil v 8:00 hodin. Křupavé housky se salámy či marmeládou čekali na své hladovce. Odjezd z haly byl v 9:00 hodin. Jako první na programu bylo lanové centrum Kletterpark Edersee. Nabízelo 7 okruhů s nejrůznějšími zátěžemi. Všichni šli, i ti nejmenší a nejbojácnější. O půl 2 jsme se vrátili zpět, čekali na oběd, ale trvalo to :-(((. Po malém odpočinku jsme vyrazili na procházku – cca 5 km a skončili jsme ve vedlejší vesnici v malém, ale útulném parku, následně u pramenu s velmi železitou vodou. Po návratu zpět jsme již měli volno.

Pondělí 6. 8. 2012

Dnes jsme vstávali v 8 hodin. Všichni jsme se dosyta nasnídali, abychom nabrali energii, protože nás čekala návštěva města Marburg, prohlídka zámku a podzemních chodeb. Potom, co jsme se všichni nalodili do autobusu, vyrazili jsme na prohlídku firmy Fingerhaus. Zde nám ukázali výrobu stěn domu na klíč. Také jsme si mohli jeden tento dům celý prohlédnout. Všem se nám moc líbil, byl to takový „dům snů".

Po této návštěvě jsme se vrátili zpět do haly. Čekala na nás výborná večeře, po které následovala opět volná zábava.

Úterý 7. 8. 2012

Úterní den začal trochu netradičně, vedoucí nás tahali z postele – doslova! Po zdárném vstávání, vyčištění zubů a umytí ospalků jsme se lahodně nasnídali a vyrazili na zámek do Bad Arolsenu, kde nás nejvíce zaujalo to, že zde ještě v dnešní době bydlí potomci příslušného rodu. Následně jsme se přesunuli do nedaleko vytvořeného kukuřičného labyrintu, kde jsme se všichni dosyta vyblbli. V závěru dne jsme navštívili přeplněnou bobovou dráhu, ale i tak jsme si to užili. Na halu jsme dorazili vyřízení a bez sil. Po večeři nás čekal ještě jeden program. Němečtí přátelé si pro nás připravili rýžování zlata, ukázku hasičských aut a grilování. Dnes jsme usnuli vážně jako miminka.

Středa 8. 8. 2012

Středa nám začala znovu vstáváním v 8 hodin. Po snídani jsme se připravili na celodenní výlet do Kasselu. Zde jsme nejprve navštívili Astronomicko-fyzikální muzeum a Dokumentu 13. Po celém muzeu jsme měli volný rozchod, proto se každý mohl podívat na expozice samostatně. Po návštěvě muzea jsme měli rozchod po městě na malé nákupy. Na půl třetí odpolední jsme se přesunuli na vodní dílo Wilhelmshöhe – Wasserspiele, kde byla několikahodinová podívaná. Po tomto krásném zážitku jsme jeli nazpět na ubytovnu.

Čtvrtek 9. 8. 2012

Čtvrteční den patřil návštěvě zábavného parku > Heide Park. Museli jsme si přivstat už v 6 ráno a o hodinu později jsme vyjeli do velmi vzdáleného parku. Cesta byla únavná > 4 hodiny. Po příjezdu jsme se dozvěděli, že v parku strávíme pouhé 4,5 hodiny, což při těch frontách člověk prošel jen pár atrakcí. Výhodou bylo, že součástí bylo jídlo + pití a díky tomu jsme mohli ochutnat některé německé pokrmy. Cesta zpět trvala stejně dlouho. Po příjezdu jsme si vystáli frontu na sprchy a šli spát.

Pátek 10. 8. 2012

Předpolední páteční den byl netradiční. Dopoledne po snídani jsme se přesunuli autobusem na hřiště do Giflitz, kde vybraných 10 sportovců soutěžilo v různých disciplínách – plavání, běh sprint a dálkový, vrh koulí, skok do písku a další. Po skončení jsme se vrátili na ubytovnu, kde už na nás čekali s hamburgery. Po obědě byly na řadě tradiční – Hry bez hranic. Němečtí přátelé nám vymysleli skvělé disciplíny. Zajímavé bylo např. přenášení hrachu brčkem na čas, přenášení vody v plechovce přidělané na helmě přes překážky na čas a další. Při vyhlášení jsme se dozvěděli, že týmy Čermné obsadily první tři místa, takže se nám opravdu zadařilo. Mezitím se předaly věcné dary, poděkovalo se za krásný pobyt a pozvali je znovu příští rok k nám do Čermné. Po soutěžích pro nás připravili závěrečné grilování, posedělo se a šlo se spát.

Sobota 11. 8. 2012

Vstávali jsme opět v 8 hodin, v klidu jsme se nasnídali a šli balit kufry. V devět hodin jsme se rozloučili a vyrazili domů. Cesta byla opět velmi dlouhá, ale po náročném týdnu většina z nás značnou část prospala, po 21. hodině večerní jsme dorazili k hasičárně a pomalu se rozcházeli k domovům!

Na závěr bychom chtěli poděkovat Lence Ptáčkové za perfektní tlumočení a všem co se podíleli na uskutečnění tohoto pobytu.

Děkujeme.

R. Marková ml., A. Marková, K. Hrdinová
foto Andrea Marková

hcz8-12.indd 4 12.9.2012 9:06:42

Výlet ČČK

Dne 21.7. tohoto roku jsme s místním spolkem ČČK vyjeli na výlet do Rožnova pod Radhoštěm a dále pak Pustevny. Na začátku výletu nám počasí moc nepřálo, ale umoudřilo se a celodenní výlet se vydařil.

Děkuji všem účastníkům zájezdu za účast a snad příště se zase sejdeme.

S pozdravem spolek ČČK

J. Marková, foto Kamila Marešová

Ze starých časů

Horní konec obce kolem r. 1930 *ze sbírky starých pohlednic Jirky Balcara*

hcz8-12.indd 5 12.9.2012 9:06:44

Zamyšlení se nad svými mazlíčky, aneb jaký pán, takový pes…

Jak většina z nás ví, pořídit si domácího mazlíčka, ať už je to pejsek, kočka, morče, králík, fretka, had, či jiné zvíře, bychom neměli brát na lehkou váhu. Je to zodpovědnost, na kterou mnoho z nás přijde s postupem času, až když nám miláček vyroste a přibudou nám další starosti. Pořídit si zvířátko, není žádný problém. O to větší problém je správně se o něj starat, ochočit si ho, nebo vycvičit.

Já sám jsem velký fanoušek přírody a zvířat. Chovám fenku Českého fouska, Eru, a donedávna jsem měl několik dravců a sov. Vím tedy dobře, co všechno chov zvířat obnáší a kolik času a bohužel i peněz musí člověk obětovat, aby svého svěřence udržel v dobrém zdravotním stavu, kondici a psychické pohodě.

Než si pořídíme zvířátko, měli bychom nejprve promyslet všechna pro a proti. Jako příklad uvedu psa. Základním bodem je výběr správné rasy. Musí odpovídat nejen našim představám, ale také podmínkám, které jsme mu schopni zajistit. Některá plemena jsou například více náročná na pohyb než jiná. Někteří pejsci se zase rádi koupou a dovádějí ve vodě, jiní raději leží celý den na zápraží, nebo v pelíšku. Jsou pejsci, kteří mohou být po celý rok venku v kotci, jiní potřebují cítit teplo domova a přítomnost svého páníčka. Zkrátka každý má jinou povahu. Tyto a další aspekty je důležité před výběrem zvířete vzít v úvahu. Pokud jsme schopni je přijmout a poskytnout pejskovi to, co opravdu potřebuje, pak jsme na dobré cestě mít vedle sebe kamaráda, pomocníka, hlídače či mazlíka věrného po celý, bohužel „krátký“ psí život.

Předpokladem pro přátelství, mezi psem (nejen loveckým) a jeho pánem, je výcvik. Základem výcviku je naučení pejska poslušnosti. Vše ale musí probíhat v duchu hry, stejně jako u dětí. Hra je ve vztahu mezi pejskem a jeho páníčkem velice důležitá. V okamžiku, kdy štěně vyrůstá, mu pán vštěpuje, co si může a nemůže dovolit a upevňuje jejich vzájemné pouto a hierarchii. Při výcviku bychom se neměli snažit být na pejska příliš tvrdí, měli bychom být spíše tvrdí sami na sebe. To znamená, dělat věci pravidelně a stejnou metodou (avšak správnou), což je dalším krokem k dobrému výsledku. U některých plemen může výcvik trvat déle, u jiných zase může být snazší. Jak už jsem řekl, psi se rodí s různou povahou, stejně jako lidé. A stejně jako člověk může být i váš pejsek citlivý, vnímavý, bojácný, nebo naopak může být tvrdý, paličatý, nebojácný, prostě vůdčí typ.

Než se nadějete, do roka se z vašeho roztomilého štěňátka stane velký pes. Teprve později zjistíte, že co jste do něj během jeho dospívání vložili, to se vám stokrát vrátí. Pokud jste o něj pečovali s láskou, odmění se vám vděčností, mazlením, pracovitostí a spoustou krásných společných chvil a zážitků. Tohle vše je vám pejsek schopen dát, pokud se o něj dokážete dobře starat, nejen jako o malé štěňátko, ale později i jako o sobě rovného kamaráda. Někdy si říkám: „škoda, že neumějí mluvit“. Rád bych si se svou Erou někdy popovídal. A kdo se svým pejskem ne? Na druhou stranu je to asi dobře, že zvířata neumí naši řeč, protože známe, jak slova někdy mohou ublížit. (A věřím tomu, že bychom to od svých mazlíků někdy pěkně slízli.) Možná proto je vztah mezi člověkem a zvířetem tak kouzelný, rozumí si totiž i beze slov.

Vím, že jsou lidé, kteří se o své miláčky dokáží výborně postarat a za nic na světě by je nevyměnili. Bohužel existují také jedinci, kteří jsou jejich pravým opakem. Takoví lidé by se měli nad sebou zamyslet, poučit se ze svých chyb, napravit je a hlavně změnit přístup sami k sobě. Vždyť každé zvířátko je obrazem svého pána.

Tímto provolávám myslivosti a lesu zdar.

Jiří Matoušek ml.

Znáte rehabilitační ústav v Brandýse nad Orlicí?

Mnohý z vás ho zná, protože se v něm léčil a hledal tam úlevu od bolesti pohybového ústrojí nebo doléčení po prodělaných operacích kloubů. Pro ty, kdo ho neznají, tak malé seznámení. Kde ho najdete?

Tento rehabilitační ústav se nachází v malebném východočeském městečku, které leží v podhůří Orlických hor na hlavní trati Praha - Česká Třebová a v oblasti chráněného území Přírodního parku Orlice.

Historie ústavu se datuje už od roku 1898, kdy budovu tehdejšího Vodoléčebného ústavu dali postavit dr. Josef Wieser a Jan Horský. Od té doby se začíná psát dlouhá historie lázeňství a rehabilitační péče v Brandýse nad Orlicí.

V období 1. republiky zde byly známé lázně, posléze tu byli léčeni dětští pacienti s ortopedickými vadami a nyní se zde nejmodernějšími metodami rehabilitují především dospělí pacienti. Provádí se zde rehabilitace pacientů především s onemocněním pohybového ústrojí - po operacích a úrazech pohybového ústrojí, s onemocněním neurologického systému a také onemocnění páteře a kloubů.

Pro každého pacienta je vždy vypracován individuální rehabilitační plán, který je uzpůsobován dle akutního zdravotního stavu na základě opakovaných vyšetřeních lékaři. Lékařská služba je zde nepřetržitá. Kapacita ústavu je 170 lůžek, včetně nadstandartně vybavených bezbariérových pokojů. Pracuje zde 120 zaměstnanců. Přijímají se zde pacienti z celé republiky.

V současné době je rehabilitační ústav příspěvkovou organizací Pardubického kraje. Velmi dobře ho vede ředitelka prim. MUDr. Michaela Tomanová, MBA. Její zásluhou se „staré“ pokoje a zařízení přebudovaly v moderní pokoje se samostatným soc. zařízením. Všude je čisto, lékaři, sestřičky a ostatní personál jsou k pacientům přívětiví a snaží se pomáhat kde je třeba.

V posledních letech se také přikročilo k mnoha úpravám vnější budovy a zeleně. Tato budova a park, který je osázený rozkvetlými kytičkami s jezírkem a vodotryskem, přispívá k pěknému posezení na okolním lavičkách. Toto vše patří mezi ozdoby města.

V areálu je také k dispozici kavárna, posezení na kolonádě, vzadu rozhlehlý park, sauna a půjčovna kol. Některým pacientům zde chybí společenské vyžití - např. divadlo, kino, nebo různá zábava k využití volného času, jako je např. v lázních. Ale pravda je také to, že většina pacientů by toho z důvodu svého onemocnění stejně nevyužila.

Já si ale myslím, že se sem jezdí především za léčením. Nejdůležitější je, aby tento několikatýdenní pobyt každému pomohl k uzdravení, nebo alespoň na nějaký čas ke zmírnění potíží, což můžu potvrdit.

Tento rok došlo podle nového nařízení k velkým změnám v posuzování zdravotního stavu pacientů. Dostat se na léčení nebude snadné, protože žádost musí být několikrát schválená. Nezbývá tedy než doufat, že ten, kdo si zažádá, bude mít štěstí.

Největší štěstí bychom však měli, kdyby nás nic nebolelo a léčení žádné nepotřebovali. To se nám asi nesplní. ***K.D.***

hcz8-12.indd 6 12.9.2012 9:06:44

Moje vzpomínání

Jsem ročník 1906 a za pár dní mi bude 95 let. Pamatuji Rakousko-Uhersko, první i druhou světovou válku, první i druhou republiku, Protektorát Čechy a Morava a další režimy. Nebylo tehdy lehké přizpůsobit se době, která vládla.

Školní docházka probíhala v době válečné. Učitelé se střídali jako na běžícím pásu. Sotva si zvykl on na nás a my na něho, tak narukoval. Ale všechny čest, naučili nás na čermenské venkovské škole dost!

Za nejlepší léta v mém životě počítám léta 1921 - 1925. Byla jsem mladá, zdravá a práce v zemědělství, které bylo stále víc než dost, mi nevadila. A kultura? Naše Horní Čermná, horská ves, nám ji poskytovala. Hodně se četlo a zpívalo. V létě v neděli jsme se bavili v přírodě a vždy v kolektivu mladých. V zimě byly k dispozici dvě knihovny, které byly dopoledne v neděli příjemně vytopené. Byla tam i čítárna s časopisy. A těch přednášek co bylo na nejrůznější témata. Místní pan učitel (mimochodem příbuzný Jana Palacha) nás učil poznávat vážnou hudbu, zvláště jednotlivé části Smetanovy Mé vlasti. Mne nejvíce zaujala Vltava a při jejím poslechu se mi vždy vybaví čermenské mládí.

Pilně také pracoval divadelní ochotnický kroužek, různé spolky pořádaly večírky. Hráli Tamburaši, zpívalo se, recitovalo, hrály se scénky. Pravidelně jsme cvičili v Sokole. A jak probíhaly všední zimní večery? U nás se šily nitěné knoflíky a jinak se chodilo na přástvy, kde se většinou dralo peří. Děvčata pracovala a hoši je bavili. Na ty lotroviny, co dělá dnešní mládež z nudy, jsme opravdu neměli čas.

Já jsem se ničeho nebála, jít pozdě večer polem či lesem od vlaku mi nevadilo. Sice se sem tam nějaký vandrák objevil, ale nikomu neublížil.

Byli jsme vychovávaní k lásce k práci, k poctivosti, k bližnímu a k lásce k vlasti.

Ne vždy bylo v mém životě vše růžové. V manželství přišly chvíle, kdy jsem si myslela, že už dál nemohu, ale myšlenka, že mám a musím pro někoho žít, mne vždy vzchopila. A nelituji toho. Je mi to ne 10x, ale 100x vráceno láskou od těch, pro které jsem tenkrát žila. Mnohé dnešní ženy by měly více myslet na své děti či bližní, než na své Já!

Tyto řádky napsala v r. 2001 paní Františka Gregarová, rozená Balcarová z HČ 4.

Z archivu Oldřicha Gregara

Začal nový školní rok

Prázdniny uběhly a nastaly školní povinnosti. Třetího září přivítala Základní škola v Horní Čermné 128 žáků, z nichž 12 nastoupilo do šestého ročníku z Bystřece a 8 žáků vstoupilo do školy poprvé.

Zejména na prvňáčky jsme se těšili. Paní učitelka Eliška Vaníčková jim připravila třídu tak, aby se jim v ní líbilo, pro snadnější realizaci výuky hudební výchovy byl přestěhován klavír – dík patří partě pomocníků pod vedením pana Martina Sudíka.

Vítání bylo v letošním školním roce trochu jiné než jindy. Proběhlo nejprve ve třídách, kde se žáci pozdravili se svými třídními učiteli, poté se všichni přesunuli do prostoru k hřišti. Poprvé jsem viděla všechny své žáky pohromadě. Až se rozběhne výuka, taková příležitost již nenastane. Nejstarší žáci předali těm nejmladším malou pozornost, aby pro ně byl tento den opravdu slavnostním.

Pozdravit nás přišel starosta obce pan Ing. Petr Šilar a paní Simona Hajzlerová předsedkyně UR. Popřáli žákům hodně zdaru, kolegům pevné nervy a všem hodně radosti z dobře vykonané práce.

Ve školním roce 2012/2013 budou třídními učitelkami na 1. stupni: p. Eliška Vaníčková, slečna Hana Krátká, p. Mirka Mikulová. Na druhém stupni p. Šárka Fišerová, p. Petr Borek, p. Lenka Ptáčková a slečna Hana Šilarová. Ing. Petr Borek je současně zástupcem ředitelky školy a Mgr. Jana Beranová výchovnou poradkyní a preventistkou sociálně-patologických jevů.

Přeji všem – učitelům a hlavně žákům, aby se nám práce dařila, aby nás těšila, protože jen tak může být úspěšná. Ráda bych připomněla výrok Jana Ámose Komenského: Ve škole cokoliv se děje, ať slouží a napomáhá budoucímu životu.

Mgr. Drahuše Tkačíková – ředitelka školy

foto na str. 8

Společenská kronika

V měsíci říjnu oslaví narozeniny tito naši čtenáři:

60 let	Josef Frieser z HČ 266	89 let	František Socha z HČ 286
86 let	Jaroslava Mlejnková z Nep. 8	80 let	Libuše Šilarová z HČ 85
65 let	Jana Prokopcová z HČ 155	84 let	Alenka Boučková z HČ 304

Čtenáři mimo naši obec:

70 let	Hana Špárlinková, Jablonné n. Orl.	65 let	Jiří Mačát, Lanškroun
89 let	Ing. Ladislav Šilar, Uh. Hradiště	80 let	Jaroslav Merta, Pardubice
89 let	Jiřina Marková, Praha		

Srdečně blahopřejeme!

hcz8-12.indd 7 12.9.2012 9:06:45

První školní den

foto: Petr Borek

foto: J.Klimoš

Příspěvky našich čtenářů za měsíce červenec, srpen 2012:

rodina Jansova HČ 145, Pavlína Dušková HČ 331, Marie Barcalová H. Třešňovec

Hornočermenský zpravodaj je registrován Ministerstvem kultury pod evidenčním č. MK ČR E 20573 na základě potvrzení vydaného dne 9.1. 2012. Vydává Obec Horní Čermná. Řídí redakční kroužek. Vychází měsíčně.
Redaktor a grafická úprava Šárka Pavelková, kontaktní adresa: Horní Čermná 1, 561 56, e-mail: hornocermenskyzpravodaj@seznam.cz. Za obsah článků odpovídají autoři. Náklad 550 kusů. Výdaje jsou částečně hrazeny z dobrovolných příspěvků, které přijímá OÚ Horní Čermná. Uzávěrka článků je vždy poslední středu v měsíci.

hcz8-12.indd 8 12.9.2012 9:06:47